

per Josep Palomero i José Miguel Segura

PECATS CAPITALS DE LA HISTÒRIA DE CATALUNYA

d'Antoni Dalmau

Editorial: **Columna Edicions**

Barcelona, 2015 | Pàgines 194

Recreació històrica

Aquest llibre enceta una col·lecció d'històries de Catalunya relacionades amb els set pecats capitals. Tal advertiment de la introducció resulta una mica inútil, pel simple fet que ni tan sols els alumnes que cursen Religió deuen saber quins són els set pecats capitals. Fins i tot als de la meua generació, després d'una immersió d'educació salesiana de deu anys, no ens vénen a la memòria fàcilment, però fent un petit esforç s'aconsegueix: luxúria, gola, avarícia o cobdícia, peresa, ira, enveja i orgull o supèrbia. N'hi ha de venials (o siga, perdonables) i de mortals (o siga, terribles), constitueixen un grup de vicis abominables i cadascú té el contrapès de la virtut corresponent.

Total, que un dels pitjors és la luxúria, o siga, la sexualitat i els seus excessos, la qual cosa ha servit de pretext a l'autor d'aquest llibret enjogassat i entretingut per a construir dotze històries, escrites sobre una base documental, que tracten tant sobre els 'meublés' o els 'music-hall' de la postguerra. Ara bé, el que no té pèrdua són els 'amorios' de la senyora reina Isabel II, que d'onze parts, cap era fill del marit. Tot un rècord! **JP**

AQUELLO SUCEDIÓ ASÍ

d'Ángeles Malonda

Editorial: **Publicacions de la Universitat de València**

València, 2015 | Pàgines 159

Memòries de la postguerra

En 'Llibre de meravelles' Vicent Andrés Estellés explica que els anys de la guerra civil no foren els pitjors, en comparació als patiments que va sofrir la població a la

postguerra, el llarg període de repressió inclement en què els vencedors es van proposar eliminar tots els vestigis esquerrans sense cap distinció. Els primers anys de postguerra, doncs, en l'època dels judicis sumaríssims sense cap garantia d'imparcialitat, les penes de mort completament injustes es van sentenciar a tota classe de persones desafectes amb el règim polític instaurat com a conseqüència del colp militar i feixista que es va rebel·lar en contra de la República.

Aquest fou el cas de la farmacèutica de Gandia Ángeles Malonda (1902-1986). En els anys 30 eren molt poques les dones universitàries, més encara si cursaven carreres de Ciències. Com a conseqüència d'unes delacions interessades i fraudulent, ella i el marit van ser condemnats a mort. A ella li la commutaren, però al marit l'assassinaren dins de la mateixa presó. Aquest és el document de la seua vida, truncada pel destí fatal d'aquella generació màrtir. **JP**

'ELS PEIRONS'

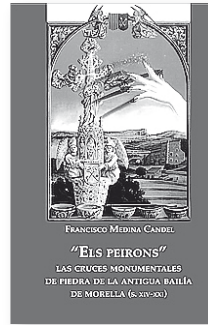
de Francisco Medina Candel

Editorial: **Diputació de Castelló**

Castelló, 2015

Pàgines 572

Història i Documents

Editat el passat mes de febrer pel Servei de Publicacions de la Diputació de Castelló, estem davant d'un volum que arreplega un treball encomiable i uns materials gràfics que impressionen el lector per la seua abundància i detallisme a l'hora d'estudiar i exemplificar el fenomen artístic dels "peirons", les creus monumentals de pedra que abunden i adornen el paisatge de l'antiga batalla de Morella des de començaments del segle XIV com a signe de cristianització primer i de poder polític-militar després. A l'interessantíssim estudi genèric d'estos monuments que obri el llibre li segueix una descripció detallada dels "peirons" de les poblacions interiors del nord de la nostra província, des d'Ares a Sorita passant per Atzeneta, Benasal, Catellfort, Cinctorres, Catí, Morella, Olocau, Portell, Todolella, Vallibona, Vistabella i altres que em deixo en el tinter i que es remata amb una completa bibliografia sobre el tema. Digne de menció l'esforç de l'autor i el de l'entitat editora que, conjuntats, han aconseguit un volum que impacta en qui ho toqueja i ho mira. Un llibre que, amb el temps, serà una joia bibliogràfica. **J.M.S.R.**

Després d'Aguirre el Magnífic' i 'El azar de la mujer rubia', amb 'Desfile de ciervos' Manuel Vicent completa la seua projectada trilogia sobre els temps de democràcia en un país on "en medio de un bosque de grúas, canciones de andamio, tiro al plato en los bancos y visitas del papa promovidas por arroz La Fallera", los "banqueros acabaron asaltando a los transeúntes a mano armada y el fantasma del cabreo se paseó a sus anchas entre políticos corruptos, curas pederastas, asesinos mafiosos y promotores inmobiliarios". Estem davant d'un Manuel Vicent en estat pur, mestre en el relat de distàncies llargues i en la ironia descarnada, violenta i trist, escrivint amb el seu estilet sobre allò diví i allò humà en el millor i més brillant dels tres episodis nacionals que, a la seua manera, tanca amb este llibre el castellanenc. El calidoscopi d'històries està unificat davall l'episodi del retrat de la família reial que en 1994 va començar Antonio López, un retrat d'una realitat cada vegada més accelerada, vertiginosa i nauseabunda que el pintor a penes aconsegueix captar sobre el llenç. Magnífic llibre, per moments genial. **J.M.S.R.**

DESFILE DE CIERVOS

de Manuel Vicent

Editorial: **Alfaguara**

Madrid, 2015

Pàgines 296

Narrativa espanyola

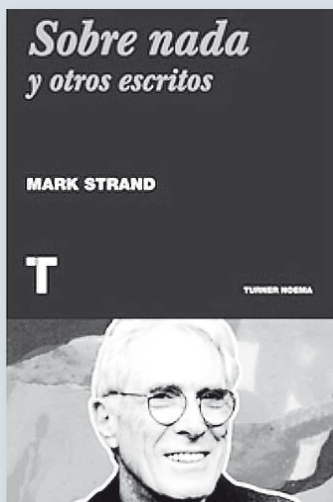

Després d'Aguirre el Magnífic' i 'El azar de la mujer rubia', amb 'Desfile de ciervos' Manuel Vicent completa la seua projectada trilogia sobre els temps de democràcia en un país on "en

medio de un bosque de grúas, canciones de andamio, tiro al plato en los bancos y visitas del papa promovidas por arroz La Fallera", los "banqueros acabaron asaltando a los transeúntes a mano armada y el fantasma del cabreo se paseó a sus anchas entre políticos corruptos, curas pederastas, asesinos mafiosos y promotores inmobiliarios". Estem davant d'un Manuel Vicent en estat pur, mestre en el relat de distàncies llargues i en la ironia descarnada, violenta i trist, escrivint amb el seu estilet sobre allò diví i allò humà en el millor i més brillant dels tres episodis nacionals que, a la seua manera, tanca amb este llibre el castellanenc. El calidoscopi d'històries està unificat davall l'episodi del retrat de la família reial que en 1994 va començar Antonio López, un retrat d'una realitat cada vegada més accelerada, vertiginosa i nauseabunda que el pintor a penes aconsegueix captar sobre el llenç. Magnífic llibre, per moments genial. **J.M.S.R.**

destaquem...

La inesgotable curiositat pel món de Mark Strand

SOBRE NADA Y OTROS ESCRITOS

de Mark Strand

Traducció: **Juan Carlos Postigo**Editorial: **Turner**

Madrid, 2015 | Pàgines 176

No sé fins a quin punt ens agrada ensumar en la vida dels altres. Quina és la línia que delimita la profunda admiració de la tafania? Dic açò perquè quan idolatrem un autor, ja siga un escriptor o músic, un artista, volem saber tot d'ell. Com va escriure tal obra, on, quan, per quin motiu... Anhelem desvelar cada misteri de la seua vida, ens pot el voyeurisme. En este sentit, 'Sobre nada y otros escritos' (Turner) permet al lector conèixer altres facetes de **Mark Strand**, su curiosidad inagotable por el mundo. la seua curiositat inesgotable pel món. Ací s'arrepleguen diversos textos a manera d'assaig, alguns inèdits, que oferixen una mirada molt més àmplia del poeta, ja siga perquè compartix les seues cavil·lacions sobre altres autors a qui admira, com **Wordsworth** o **Elizabeth Bishop**, **Robert Lowell**, **W. H. Auden**, **Dylan Thomas**..., o per l'aguda anàlisi que realitza sobre la poesia i els poetes confessionals, als quals no s'adscriu, o la seua passió pels clàssics de **Virgilio** i **Homero**.

En esta vintena llarga d'escrits, Strand demostra així mateix la seua destresa a l'hora de reflexionar sobre la presència de la fotografia en la poesia contemporània o la importància del Parnàs com a figura al·legòrica per a una gran majoria dels poetes

nord-americans, i no dubta en flirtejar amb la crítica artística estudiant i comparant diverses obres pertanyents a la cèlebre **Frick Collection**, establint una mena de paral·lismes entre la literatura i la pintura, entre l'art i l'escriptura. No obstant això, l'apartat que m'ha resultat més brillant per la seua frescor i innovador plantejament és el capítol que dedica a la traducció. Sabem que Mark Strand va traduir a l'anglès poemes de **Rafael Alberti**, i en eixe text que titula 'Traducció' planteja diverses problemàtiques a què un traductor ha de fer front davant del text d'origen, i ho fa d'una forma ficcionada i amb un humor que ratlla l'absurd. Absolutament genial.

Finalment, i com tot escriptor, Strand no escapa als designis de la seua condició com a autor, és a dir, per a què escriure? En una de les seues dissertacions, llegim: "Los escritores escriben, en mi opinión, para descubrir lo que tienen que decir". través d'esta afirmació ens adonem que eixe halo de misteri que rodeja al món de la creativitat ha de romandre intacte perquè la poesia i la literatura seguisquen vives, oferint-nos una eixida del mundà. **≡**

Eric Gras